

sikkert, at en saadan Overenskomst virkelig vil komme istand; men det kan ikke Andet end have sin store Betydning, naar Finantsudvalgets Ordfører har udtalt sig saaledes. Naar altsaa en saadan rimelig Overenskomst skulde komme istand, saa mener jeg rigtignok, at det vilde være allerhelstgøst, at det stete paa Grundlag af en Afstemning af Rigsdagen, og saa har jeg ikke mindste Frygt for Theatrets Bestaaen; thi netop fordi der er en saa stor Deeltagelse for denne Kunstanstalt, ville alle Kræfter blive satte i Bevægelse, for at et saadant Forslag betimeligt kan komme istand og blive forelagt den næste Samling efter forudgaaet Overenskomst. Jeg erkjender nemlig, at der maa finde en saadan Overenskomst Sted. Jeg har selv tænkt mig dette Tilfælde, men jeg har ikke havt nogen Lyst til at berøre det, fordi jeg meget godt veed, at man paa denne Maade kan komme til at binde sig saaledes, at der lægges Vaand paa Rigsdagen, som kunde hindre dens Handlefrihed overfor Theatret. Derfor er det heller ikke den Løsning, som jeg anseer for den helstgøst. Men stær ikke det, kommer en saadan Overenskomst ikke istand, saa er der dog idetmindste Noget, vi turde forudsætte som givet, det var, at der blev gjort et alvorligt Forslag til at udskille een af de Kunstgrene, som nu ere forenede ved det kongelige Theater, og derved en passende Besparelse ved de aarlige Tilskud indtræder. Det var det, jeg paapegede i mit første Foredrag, og som jeg virkelig, vel overveiet, troer vilde være det, som kunde tjene baade Sagen og Theatret bedst. Det Andet, som jeg mener, at den ærebe Ordfører udtalte, og som jeg maa være ham særdeles taknemmelig for, var, at han henpægede til det Samme, som jeg ogsaa berørte i mit første Foredrag, at selv om ikke noget af disse forudsætte Tilfælde skulde komme til at foreligge, selv om altsaa Theatret skulde gaae sin sædvanlige Gang, var der jo intet Værre skeet, end at der ved næste Rigsdags Sammentræden vilde blive Tale om en Tillægsbevilling, og jeg for mit Vedkommende foretrækker langt at give den ærebe Minister en saadan Tillægs-

bevilling fremfor ved denne Leilighed at tage en Beslutning tilbage, som jeg troer vil være gavnlig for Sagen selv. Jeg tvivler ikke om, at, naar der bliver forelagt Oplysninger for næste Rigsdag, som godtgjøre, at det har været umuligt at komme igjennem med denne Sum — og vi vide det af gammel Erfaring her i Thinget, for ikke at tale om den Beløstie, hvormed man da vil imødekomme den ærebe Minister, — at der ikke vil være Noget iveien for at faae en Efterbevilling, men Afstemningen vil give den allerstørste Opfordring til i Mellemtiden at komme til en hensigtsmæssig Afgjørelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den ærebe Taler sagde, at han meget hellere vilde give en Efterbevilling end fravige det ved anden Behandling Vedtagne, men han vil kunne indsee, at Ministeren er i det ganske omvendte Tilfælde. Jeg har ingen Lyst til at løbe den Risiko, og jeg tvivler om, at Nogen i den Stilling, jeg indtager, kunde have Lyst dertil. Jeg kan derfor ikke forstaae, at den ærebe Taler kan mene, at det skulde berolige mig, at han udtaler, at jeg kunde faae Efterbevilling; thi vel har jeg ogsaa det Haab, at dette vilde kunne stee, men jeg har ingen Visshed derved, og denne Risiko, som jeg mener skal have Betydning, har jeg i ethvert Tilfælde ingen Lyst til at løbe. — Foraa vidt den ærebe Taler kom tilbage til Spørgsmaalet om Tilvebringelsen af en bedre Balance ved Theatret ved Udskillelsen af enkelte Kunstarter, da er dette netop et af de Punkter, som Commissionen, hvis jeg saaer Noget med dens Nedsættelse at gjøre, vil have at tage under Overveielse, og det høie Thing vil altsaa ganske vist ogsaa i saa Henseende kunne vente at faae saadanne Oplysninger, som vi nu dog virkelig savne, hvis vi skulde tage en endelig Beslutning om, hvorledes Staten bør stille sig til Theatret.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved: